

UUT DE PULTRUIM

van de Stellingwarven

Nije klompen

† Kleine Garriet ging een peer klompen kopen. Die had ie hiel tied al hebben wild, mar zien heit had dat altieten mar grote onzin vunnen. Wie leup er in disse tied now nog op klompen! Aj' now op een boerderi'je woonden, dan was et netuurlik wat eers. Daor stonnen de klompen ja op een riegeeltien veur de deure, zo mar in de eupen locht. Mar koek now mar es naor de meensken in 't dörp. Waor vien ie daor now nog klompen. Nargens meer, ja. En waarom zollen wi'j klompen neudig hebben. 't Is hier ommes allemaole hatstikke schone mit die mooie tegelpatties. Nee, zet ie je die klompen mar gauw uut et heufd. Ie hebben ze ien keer an en daor staon ze weer te staon.

En toch mós en zól Garriet klompen hebben. Hi'j speerde al de centen die hi'j kreeg bi'j mekeer, en doe hi'j d'r genog hadde, kneupte hi'j ze in zien buusdoek en ging der mit naor de sigarewinkel van Joukien. Want daor verkochten ze niet allienig sigaren, mar ok klompen.

„Ik wol een peer klompen kopen”, zee hi'j, en hi'j keek et winkelmaegien wat schruten an.

„Loop mar vast naor boven en kiek mar es even omme. Ik kom der zo an heur”.

Garriet klom de trappe op en zat al gauw tussen de klompen, de leerzens en de lege tabaksdeuzen. Hm', et reuk hier mar lekker! Doe et maegien boven kwam had hi'j al een peer uutzocht en een schoffien laeter legde hi'j drie nikkelen rieksdaelders op de teunbaanke.

Zo, die klompen had ie, en die wol ie niet weer kwiet ok. Hi'j trok ze mitien an. Sjonge, jonge, wat klostede dat toch lekker op 'e straote. Klep, klop, klep, klop, om de aandere tegel een stap. As hi'j wat grote stappen dee, kon ie dat krek haelen.

Zo kwam et dat Garriet et kleurig heerschop dat him integen kwam, niet zag. Dat et was iniens: bats! Hi'j kwam mit zien neuze in een rood-blauw hemd te lane. Schippies stonnen d'r op, allemaole schippies, en die begonnen mar aorig veur zien ogen henne-en-weer-denne te veren.

„Look out little boy... Did you hurt your nose?” De schippies hullen op mit veren. Garriet keek wat onneuzel omhogens. Die man, ja, ... die praotte ja krek liek as de meensken op de tillevisie deden pattietoeren. En waoromme wees ie now de hiel tied naor zien neuze?? „Nose”, zee et vrend heerschop nog es, en nóg es en hi'j kwam al mar dichter mit zien wiesvinger op

Garriet zien neuze of. Garriet had de ogen d'r hoast schieve van in 't heufd staon. Hi'j haelde de schoolders op. Wat die man now mit zien neuze mos!

„Nose, au, au”, zee de man nog es.

Iniens snapte Gerriet et. „Ja, ja”, staemerde hi'j en mitien begon ie an zien neuze te vulen, en doe: „Mien neuze dot me verrekte zeer!” Mar et heerschop was Garriet zien neuze al lange vergeten. Zien ogen hadden wat aandere ontdekt. Hi'j wees naor Garriet zien voeten en reup: „How much!” Dat wodde Garriet toch te bot, heur! Eerst zien neuze en now zien voeten! Hi'j dri'jde him omme en wol votlopen, mar de aander hul him mit zien grote brune hanen tegen.

„Fiftien guilders?” En toegelieke haelde hi'j vieftien guldens uut'e buse.

Garriet zette grote ogen op. Ja, daor mos hi'j toch wel even veur staon blieven?

„Fifteen guilders?” vreug et heerschop nog es en hi'j wees weer naor Garriet zien voeten. Garriet kreeg et al gauw in de smiezen. Die man wol zien klompen kopen veur vieftien guldens. En daor wol ie vanzelfs wel an!

En zo kwaem et dat kleine Garriet even laeter veur de twiede keer de winkel van Joukien in stapte. En dat hi'j der weer uut kwam mit een peer klompen an, de schoenen in de iene haand, en nóg een peer klompen in de aandere haand. Vanzels, Heit het die aovend nog wél reer goed spi'jd! Mar ja, dat kriej' mit al die butenlaners in de Paosvekaansie!

GERDA VAN DER VEEN